

אילנה הנגבי

את מי רוצים להטמיע?

של הישראלים אפילו לא יידע על מה מדובר. המסורת הזו של האשכנזים והספרדים משתמרת רק אצל הוקנים. ככל שהחברה הופכת לחילונית ול-ישראלית, העניין הערתי פשוט ייעלם. אנחנו יוצרים פה ארם ישראלי. אצלי במישפחה, ברור לי שאיתי ייגמר זה עסק הזה שנקרא ספרדי אמיתי. זה הר"לך לאיבוד, במאמץ להיות ישראליים. **חווה ארליכמן:** באופן עקרוני נ, נישואי-תערובת הם הפיתרון האירי-דיאלי לבעיית העדתיות בארץ. אבל אני חושבת שצריך לחכות עוד הרבה זמן עד שהבעיה תיפתר.

מירון בנבנישתי
-איתי ייגמר העסק?

הוריי פתרו לי את הבעיה. מהזיווג בין שניהם, ומשילוב הזה שבין אשכנזים וספרדים, יצאה תירכובת טובה מאוד, לדעתי. אצל אמי שלי, להתחתן עם אשכנזי היה עניין של עיקרון. לי אף פעם לא היה חבר ספרדי, כולם היו אשכנזים. לא יודעת אם זה מיקרה או מזוץ. זו המציאות שלי.

חיים הנגבי מנגן בכינור
"אהבו את שירי הישוב"

לעומת זאת, כן, לאבא יש המון "אנטי" נגד מוסיקה מירוחית.

נישואי-תערובת

● **יואל מרקוס:** בארץ משחקים המון תסביכים שאינני מקבל אותם.

● **דורית הוסמן:** אני מתעסקת במוסיקה, מנגנת על פסנתר, וכשהייתי במשך תקופה מסוימת בקיבוץ. הקמי תי שם תימוורת. מוסיקה תימנית אני אוהבת. מוסיק קה מירוחית בכלל לא. אני אוהבת את ניגוני התפילות של בית-הכנסת התימני. זוכרת שהייתי הולכת לבית-הכנסת עם סבא שלי במרמורק. בבית הוריי שמעו רק מוסיקה קלאסית, דווקא בגלל אמי התימנית, ולא בגלל אבא האשכנזי.

● **חיים הנגבי:** הבית שגדלתי בו לא היה מוסיקלי, אך כפו עליי כנגן בכינור. שני הוריי היו, במובן המוסיקה, ציוניים למהדרין. אהבו את שירי הישוב.

יש לי זיכרון-ילדות שההורים שלחו לי פעמיים — באמצעות התוכנית כבקשתך ברדיו — שירים. פעם את השוק הפרסי ופעם את שיר הפרשים הרוסי.

המוסיקה אצלי משולבת ממש כמו האוכל. שירים ספרדיים כמו אלו ששר אברהם פררה ויהורם גאון, כל העיכור דים של יצחק לוי, שלא במיקרה כמעט ונשכח — מדברים אליי לא פחות מאשר העיירה הנוערית. כהבדל אחר: אני מסוגל להעלות רמעות משירי הרלות והחלומות של האשכנזים, בידיש, בו בומן שעל הרומנסות אני יכול לכיין.

אני מקשיב לומרי הקסטות. הם לא מרגיזים את האוזן שלי, אבל אני חושב שבמוסיקה הזו יש הרבה פלסטיקה. מוסיקה ספרדית אנדרלוזית וסוג מסויים של מוסיקה ערבית מדגדגים

אברהם בקיעזו

השירה הערבית לא מציקה לאוונטי?

מבחינת מיוזג-גלויות חלה בישראל מהפכה. הדורות החדשים, הצעירים, הנולדים בארץ, נעשים במשך הזמן רומים זה לזה. הם לא ספרדים ולא אשכנזים. על פי ההתנהגות, אי אפשר לדעת אצל הצעירים מי אשכנזי ומי ספרדי. וזה כבר לטובה.

● **חיים ברעם:** מבחינת רבות, נישואי-תערובת הם הפיתרון. אבל, לדעתי, הפיתרון יהיה רק במדינה סוציאליסטית אמיתית.

אני לא מאמין שהנישואין הכינר ערתיים יהיו תופעה רומינאנטית, אם הפער הכלכלי והמעמדי לא יגושר. נישואין כינר-ערתיים לא יפתרו את הבעיה של פערים מעמדיים. כשמיר רחי בבית-שאן ממשך להרגיש את עצמו נחות מול אשכנזי כהרצליה-פיתוח, אז נישואי-תערובת כלכר לא יביאו את הפיתרון.

● **אברהם בקיעזו:** תוך 20 שנה לא תהיה בעיה בעם היהודי, אם יהיו נישואי-תערובת ולא תורגש המתחית הכינר-ערתית. כשנולדים בארץ, בתרבות רחבת-

איתי, כי הם רומים לתפילות הספרדיות.

לפני כמה שנים גיליתי במיקרה, וזה עשה לי טוב על הנשמה, שמנגינות של פיידו, אחת מגיבורות הזמר הפלסטיני, מקובלות אצל יהודים מירוחיים. בחלקן אף נטמעו בתפילות של יהודים סוריים, וכמה מהן מושרות על-ידי להקות מארוקאיות.

אני גם מאוד אוהב שירים יוונים. את יהודה פוליקר.

● **מירון בנבנישתי:** אני ילד של תנועת-העבודה. יש לי הרבה הודות עם השירה הרוסית. השירה הרוסית אינה זרה לי, אלא מרקלמת שירים של פושקין.

אני אוהב את הברירה הטיבעית ואת הרומנסות הספרדיות. בעצם יש לי מיגוון רחב של אוהבות למוסיקה.

● **חווה ארליכמן:** אני אוהבת מוסיקה קלאסית. בבית, אבא שומע הרבה מוסיקה קלאסית, אבא פתוחה לשמוע את הכל.

אני יכולה ליהנות ממוסיקה קלאסית כמו מחיים משה, ואני סוגרת את הרדיו בשומעי את זמרי הקסטות. אבי,

דורית הוסמן

יצאתי ללא גיזענות עדתית?